

گه ان به دواي بوون له شيعره کاني ناشاد دا ... وريا مه عروف

له ساقي هه شتايه کانه وه سيروان ناشاد دهستی دواوه ته نووسين و شيعر نه زموونکي له مژينه ي له و بواره دا هه يه و چه ندين کتبي بي چاپ و بيا وکراوه ي هه يه له ره دا من باس له شيعر ده کم جيا له نووسينه کاني تري، شيعر جياواز له ژانرکاني تري ئدب، پويستي بخوځندنو ويکي کمم تايبت و وردتر له بارکي هزي ئارامدا ده تواني بگهي به بکد شاراو کاني نو دقکي دياريکراو ناکر وک خوځندنو وي ه واک ل ژنام ي کدا شيعر بخوځندر ت و.

نه زمووني شيعري ناشاد فراوانه و خاوه ني چه ندين کتبي بي شيعريه به ام زياتر ده وه ستمه سهر ت کسته کاني کتبي بي (عه و ره تي گه ا) نه و هه ميشه له ه و دايه ب تاقیکردنه وي گه و شوازي نو ي نووسيني ده ق و قه تيس نه بوون له سهر ته نها چکه يه، به دزينه وه ته نها گه يه نه وه ستاوه هه نگاوي ناوه به ره و تاقیکردنه وي گه يه دیکه و دزينه وي زماني دیکه ب دهر ب ين، به وه خوځنهر سهر سام ده کات هه ميشه په نا ده بات ب که شفکردني گه يه دیکه ب گوزار شتکردن له نازاره کاني مر ق، خوځنهر حه زده کات بکه و ته دواي شعره کاني، وه زنجيره ک تا ک تاييه کي ب و ات و ببين ت، ف رمي شيعري ناشاد فره ه ه نه و ز ربه ي شيعره کاني شيعري در ژن قه سیده، گ ا نه وي ت دايه ووداوي تيدا باسکراوه گه اوه ته وه ب کم مه ک چي کي ناو م ژوو، ه و دواوه له گاي گ رانه وي رووداوه کان گوزار شت له ناوه کي شيعره که دا بکات، له و شاعيران يه ک د خوازن مام يه کي جياواز له گ و ش دا بکن و خمي د زين و وي گ و و ن ي نو بيان ه ي، تا اد يک خا و ني تام و ب ني تايبت ي شيعري خ يه تي و د توان ت سيمای شيعري بناسر ت و.

نه گهر سهرنج له ده قه کاني ناشاد بده ين زياتر په يامي وشياريان هه يه، به ج ر ک که ده خواز ت مر ق خ ي يگهي خ ي هه بژ ر ت به ره نگاري هه موو نه و به ربه ستانه ب ت دنه گه ي، شيعره کاني ه و دانه ب شکاندي موقه ده س و ناني دونيا يه ک به ب موقه ده س، ل ر و د م و ت به ش و ه يه کي گشتي دهر باره ي گه ان به دواي بووندا له ناو شيعر کاني شاعيري کورد (سيروان ناشاد) بدو م له کتبي شيعري (عه و ره تي گه ا) که کم م ک شيعري له خ گرتووه، ه و د د م دنيا بيني خم د ر بار ي شيعره کاني بنووسم ک ب من جگ ل م اي ي

چېژر بېخشین، جېگای لې سړوستانېش بوو، چونکه ده قه شیعريه کانی
ناشاد لېگایه کن بې دهرچوون له ناشادی، کلمه ناسانه و
دروونناسانه دهست دهخاته سهر برینه کان و ژان و مهینه تیه کانمان
نیشان ددهات بې ئه وهی ره چه یه ک له خمان بدهین و بینه وه هېشخ،
ههروهک له شیعری سهولدا ده ت:-

خودایه

تازه دې چې له که یه کمان پې ئاشت ناکر ته وه
به لېواری گو سه بانه که وه بوو به چلووره
ئیدی فرم سکې ئه و مندا له لېمان خېش نا بې
بې گونا ه له هحمی زه مه ندا مه یی
نوزه ی ئه و مېرووله یه نا بې ته وه به گه وره یی پېمان لېنا
شه وکو رېووین له هاوه ی (یوسف) و گورگان خوارد چووین
خودایه

چ حکمه تېکه ئه م بوونه

چ سېکه ئه م گه ردوونه

واين له لووتکې ئېرگازمی ته نهایی

به چې په پېه ی ژانه وه

کې تایی چ مهرگه ساتې کمان به شیوو

هر له مان شیعردا ده ت:-

به م قیبله نوما ژه نگاوییه وه چېن له تاریکستانی ئه م ده قهره
هېچووه دې دهرکه یین

به م جهسته سووتاوه وه چېژ چېن ده کر ته وه

ناشاد له هه موو شیعره کانیدا باس له بوونی مرځ دهکات و ئامانجی
سه لمانندی وجودیه تی تاکه بې ئه وهی نه که و ته دواى گشت و له
هه ژموونی کې زگاری بېت و پېگه ی خې دیاری بکات له پا ئه مه شدا
جگه له گهران به دواى بووندا شاعیر له شعره کانیدا باس له عشق و
خې شه ویستی و نیشتمان و هاوې یه تی هتد دهکات به ام ئه وهی من لېره
ئامانجمه و باسی لېوه بکه م گه ا نه به دواى بوون، که هېر کې تېک
دېخو نیت و، تېدگې ئینسان پې لې شک و پېویسته شکې خې
نه خاته مه ترسیه وه به هې ترس و شهرم که وه، وات لې دهکات ئاسمان کې
نې بې فېین بد زیته وه و له په نجره یه کی دیکه وه بې وانیت، هه هندی
چې له خو نه ردا فراوان دهکات و وای لې دهکات دیدگای به رانېهر
شته کان بگېت و به جېر کې تر سه یری دنیا و زیان بکات، له م
کې پله یه ی خواره وه دا له قه سیده ی عه وهرتی گه ادا ده ت:-
ناچمه وه نېو دارستانه چې هکانی تاریکی و هه نگاوه کانم

شاعیر له شیعره کانیدا ئەوه مانیفیست دهکا که مرڤ ئازاده و ده بـت
خـی بـت و به ځـگای خـیدا بـوات، مرڤ له سهر ههقه، پـویسته
به رهنگاری ئەوانه بـتهوه که کردویانه به کـیله و بوونیه تی خـی لـ
ده سه ننهوه پـویسته وشیار بـتهوه و ههقی خـیه تی کـت و به نده کانی
بشکـنـت و بـچـنـت و یاخی بـت، کامـ له بارهی روودانی کاتی
یاخیبونهوه ده نوسـت: “یاخیبوون کاتـك رووده دات، که مرڤ فی یاخی
ههست بکات له شوـنـك به جـرـك له جـره کان له سهر ههقه”.